

DÜNYA VE KUYRUKLU YILDIZ

Şimdi size çok ilginç bir hikaye anlatacağım. Bu hikaye birkaç yüzyıllık bir süreci kapsıyor. Hikayemiz uzayda geçiyor. Dünya binlerce yıldır yaptığı gibi yine Güneş'in çevresinde dönüyordu. Onun yerinde başka biri olsaydı çoktan başı dönerdi. Ancak Dünya, tam bir yıl süren bu dönüşe alışkındı. Bir tur tamamlanır tamamlanmaz hemen ikincisine başlıyordu. Üstelik bu süre boyunca bir yandan da kendi çevresinde dönüyordu. Kendi çevresinde dönmesi yirmi dört saat sürüyordu ve bunu yalnızca Güneş'in her tarafını aynı oranda aydınlatabilmesi için yapıyordu. Çünkü Güneş'e arkasını döndüğü yerde kapkara bir gece oluyordu. Yani Dünya'nın yapacak epey işi vardı. Üstelik Ay'a da dikkat etmesi gerekiyordu. Ay otuz günde bir tam yuvarlak olurdu. Buna dolunay denirdi.

Bir mart günü uzaya yabancı bir yıldız geldi. Ne Dünya ne Ay onu daha önce görmüşlerdi. Öteki yıldızlara hiç benzemiyordu. Upuzun ışıl ışıl parlayan bir kuyruğu vardı.

- Nasıl bir yaratık bu, diye sordu Dünya.
- Böyle bir şeyi daha önce hiç görmedim, dedi Ay.

İkisi de şaşkınlıkla bakarken yabancı yıldız öyle çok yaklaştı ki Dünya onun kendisine çarpmasından korktu.

- Merhaba, diye seslendi. Benim yolumda ne arıyorsun? Kimsin nereden gelip, nereye gidiyorsun?

- Bir seferde ne çok soru soruyorsun, dedi yabancı yıldız.
- Söylesene kimsin, diye yeniden sordu Dünya.
- Ben yalnızca küçük bir kuyruklu yıldızım, diye yanıtladı yıldız. Peki sen kimsin?
- Ben Dünya'yım. Anladın mı şimdi, dedi Dünya.
- Aslına bakarsan gerçekten anladığımı söyleyemem diye yanıtladı Kuyruklu Yıldız. Gökyüzünün bu bölgesi bana tamamen yabancı, daha önce burada hiç bulunmadım. Yıldızların hiç biriyle de tanışmıyorum.

- Öyleyse doğru yerdesin, dedi Dünya böbürlenerek. Gerçi övünmek gibi bir alışkanlığım yoktur. Ama buraların da en yeteneklisi olduğumu söylemem gerekiyor.

- Desene, şansım varmış, dedi Kuyruklu Yıldız. Yalnız ne anlatacaksan biraz acele et. Avarelik etmeye zamanım yok.

- Öyleyse biz de elimizi çabuk tutarız, dedi Dünya dostça. Haydi gel Güneş'in çevresinde yapacağım turda bana eşlik et. Nasıl olacak dersin. Tam tamına bir yıl sürecektir. Bu arada da güzel güzel sohbet ederiz.

- Hadi ordan, diye alay etti Kuyruklu Yıldız. Sen buna hız mı diyorsun? Benim hızımın yanında lafı bile olmaz. Elini çabuk tut ve burada kimlerin olduğunu anlat.

- Önce bana çarpmayacağına dair söz vermeni istiyorum, dedi Dünya.

Yıldız öyle büyük bir kahkaha attı. ki kuyruğu tam üç parçaya bölündü.

- Korkma, dedi ardından. Ben gevşek bir yaratığım senin gibi bir kütleyle çarpışacak olursam bin parçaya bölünebilirim..

- Yaaa, dedi Dünya kıskançlıkla. Yani sen ateşten başka bir şey değilsin. Biliyor musun? Bende bir zamanlar aynı durumdaydım. Ben de önceleri senin gibi gevşek bir yaratıktım. Zaman içinde toparlanıp olgunlaştım. En sonunda da kabuk bağladım. Artık ateşim yalnızca volkanlarımda yanmaya devam ediyor. Anlayacağın o hala içimde. Şimdi o kabuğun üzerinde insanlar yaşıyor. Uzaya bir bak benim gibisini bulabilecek misin? İleride parlayan Venüs'e bak. Jüpiter'e, Mars'a, güneşin çevresinde dönen tüm gezegenlere. Sonra da dön ve bana bak. Derin denizlerime, kayın ormanlarıma ve palmiyelerime bakmayı da ihmal etme sakın.

- Açıkçası tüm bunları gördüğümü söyleyemem, diye yanıtladı Kuyruklu Yıldız. Ama anlattığın gibi olmalı. Senin çevrende kalın bir sis tabakası var.

- Ahh evet, dedi Dünya biraz üzülerek. Onu tamamen unutmuşum. Gördüğün şey benim atmosferim.

- Gitmeliyim kendine iyi bak, dedi Kuyruklu Yıldız.

- Biraz daha kalsaydın, diye rica etti Dünya.

- Kalamam, dedi kuyruklu yıldız. Yoluma devam etmem gerek.

- Bir daha ne zaman gelirsin, diye sordu Dünya.

Kuyruklu Yıldız üç bölümlü kuyruğuyla yola koyulmuştu bile.

- Üç yüz yıl sonra, diye bağırdı arkasına doğru.

Ardından küçüldü, küçüldü ve tamamen gözden kayboldu.